

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційними зверненнями громадянина Радіонова Віктора Івановича щодо офіційного тлумачення положень статей 8, 32, 40, 55, 64 Конституції України, статей 137, 138, 248⁷ Цивільного процесуального кодексу України, статей 15, 18, 19 Закону України "Про звернення громадян", статті 32 Закону України "Про інформацію"

м. Київ
27 грудня 2001 року
№ 41-у/2001

Справа № 2-44/2001

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуючий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни – суддя-доповідач,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційними зверненнями громадянина Радіонова Віктора Івановича щодо офіційного тлумачення статей 8, 32, 40, 55, 64 Конституції України, статей 137, 138, 248⁷ Цивільного процесуального кодексу України, статей 15, 18, 19 Закону України "Про звернення громадян", статті 32 Закону України "Про інформацію".

Заслухавши суддю-доповідача Чубар Л.П. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Радіонов В.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статей 8, 32, 40, 55, 64 Конституції України, статей 137, 138, 248⁷ Цивільного процесуального кодексу України, статей 15, 18, 19 Закону України "Про звернення громадян", статті 32 Закону України "Про інформацію". Необхідність в офіційному тлумаченні суб'єкт права на конституційне звернення мотивує неоднозначним застосуванням цих положень судами м. Києва, що призвело, на його думку, до порушення конституційного права на судовий захист.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень Ухвалою від 24 грудня 2001 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційних звернень вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. З матеріалів конституційних звернень вбачається, що Радіонов В.І. звертався до Старокиївського районного суду м. Києва з позовною заявою щодо газети "Національна фортеця", громадян Соскіна О.І., Матвійчук А.М., Карташова Д.З. "про захист та поновлення порушених громадянських прав, про встановлення факту несправедливості поширених повідомлень та про захист честі, гідності і ділової репутації", а також зі скаргою на неправомірні дії посадових осіб Міністерства юстиції України.

Старокиївський районний суд м. Києва своєю ухвалою від 17 вересня 1999 року повернув позовну заяву Радіонова В.І. як неподану у зв'язку з тим, що вона не відповідає вимогам статті 137

Цивільного процесуального кодексу України. З цим погодилася судова колегія в цивільних справах Київського міського суду.

Іншим рішенням Старокиївського районного суду м. Києва від 6 травня 2000 року Радіонову В.І. відмовлено у задоволенні скарги на неправомірні дії посадових осіб Міністерства юстиції України під час розгляду його письмових звернень. Судова колегія в цивільних справах Київського міського суду залишила його касаційну скаргу без задоволення.

4. Підставою для відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції або законів України судами чи іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94 Закону України "Про Конституційний Суд України").

Конституційні звернення Радіонова В.І. не відповідають цим вимогам, оскільки в них немає даних про неоднозначне застосування судами загальної юрисдикції, іншими органами державної влади зазначених у конституційних зверненнях статей Конституції України і законів України.

З конституційних звернень та долучених до них матеріалів не вбачається і порушення права Радіонова В.І. на судовий захист. Навпаки, конституційним правом на звернення до суду за захистом своїх прав і свобод він скористався. Процедура розгляду його заяв, передбачена цивільно-процесуальним законодавством, відбулася повністю. Повернення позовної заяви без розгляду не перешкоджає повторному зверненню Радіонова В.І. з цим питанням до суду. Наведене свідчить про відсутність підстав для відкриття конституційного провадження у цій справі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, пунктом 2 статті 45, статтями 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційними зверненнями Радіонова Віктора Івановича щодо офіційного тлумачення положень статей 8, 32, 40, 55, 64 Конституції

України, статей 137, 138, 248⁷ Цивільного процесуального кодексу України, статей 15, 18, 19 Закону України "Про звернення громадян", статті 32 Закону України "Про інформацію" на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційних звернень вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ